

Dež, strupeni dež
monotono na veje prši;
ostri peščeni dež
še zadnji cvet zaduši...

Nad cvetom sto žalostnih rok,
golih otrplih rok.

DORO HVALICA: PESMI

Izpoved

Na dnu vseh ulic prevelikih mest,
v dežju svetlobe, kalnih pogledov nemira,
najetih teles in zlorabe naučenih psov,
ubijanja na stopnišču hitrih let,
iščem tuje podobe lepih besed.
V sotočju podob se rišejo črte strasti
in zavestnih načel, umiranje in rojstva
goljufane časti in človeških idej.

Utopljeni v vseh urah molčanja
ob pretežkih kletvah v pramisel ujeti,
v preštetih urah kupljenih noči
smo stisnili v pesti prepotene strasti
dekleta z dna poslednje ulice mest,
v strmih obalah potreb stoletja,
ko je beseda premalo za resnico
in dejanje preveč za laž,
ko boleča izpoved vina
razbija žalost v smeh in odveč je
odmev včerajšnjih sanj in bežanja.

Mladost so napolnilu tudi leta,
da sem te srečal in vzel obraz
v utrujene oči jutra,
da sem verjel v slepo darovanje,
spočeto v kamnitih mislih cest
ob bregovih akacije.